

Rigsdagens Lokaler skulde, naar Rigsdagen ikke er tilstede, kunne staffles Plads til de Kommissioner, som kunne være at afholde, og i det Tilfælde, at Rigsdagen er samlet, vilde jo Lokalerne i den røde Bygning — som man pleier at kalde den — naar det bliver fjernet, som ikke mere har med Regjeringen at bestille, ikke være saa faa, at der ikke nok kan findes Plads til saadanne Kommissioner. Jeg tænker f. Ex. i dette Dieblif paa, at Brandforsikringen for Landbygninger fra næste Aar af ikke længere skal staa under Regjeringen, og jeg antager, at der, naar dens Lokaler blive vakante, der maa kunne findes tilstrækkelige Lokaler til Kommissioner, naar Rigsdagen er tilstede. Det forekommer mig altsaa, at dette er en aldeles unødvendig Udgift. Hvad der imidlertid i Særdeleshed forekommer mig forunderligt ved dette Forslag, er, at det antyder, at Regjeringen tænker sig saadanne Kommissioner som en Institution, den stadig kan trænge til for at hjælpe der med Regjeringsværket, og den virkelige, den egenlige Grund til, at jeg har stillet dette Forslag, er naturligvis den, at jeg misbilliger den Tanke, Regjeringen her har havt. — Det andet Forslag angaar en lille Udgift til Moskilde Palais. Det forekommer mig, at man meget hellere maatte se at sælge dette Slot eller idetmindste en Del deraf, end give sig til der at gjøre nye Indretninger; der paataenkes nemlig her Indretningen af et nyt Badstuehus. Det er altsaa, fordi jeg tror, at man her har et Fingerpeg hen imod, at Regjeringen fremdeles tænker paa at bevare dette Palais, at jeg har stillet dette Forslag, hvorved jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det var ønskeligere, om man kunde sælge det end at udvide det eller gjøre det mere bekvemt for Leierne. — Med Hensyn til Odense Slot, kan jeg ikke Andet end ganske tiltræde de Udtalelser, vi have hørt om det Duskelige i, at man idetmindste kunde faae Kjøkkenhaven solgt og maasse ogsaa Slottet, men jeg haaber ialfald, at der vil blive sørget for, at Statskassen faar alle de Indtægter deraf, som den kan faae, og at dette Salg ikke sker underhaanden, men ved offentlig Auktion, thi jeg er overbevist om, at der vil fremkomme Concurrence, i Særdelesh-

hed angaaende Kjøkkenhaven. Enhver, der har været i Odense, veed, at denne ligger paa den maasse allermest fordelagtige Byggeplads, som man kan tænke sig ved Odense, idet den gaar lige ned til den Bælt, paa hvis anden Side Jernbanegaarden ligger. Der gaar desuden en Forbindelsesvei mellem Slotsparken og Kjøkkenhaven, som kunde blive temmelig bred, naar et saadant Salg fandt Sted; det kunde blive en formelig Gade, hvorved der kunde anlægges mange nye Bygninger, hvilke kunde give en flækkelig Indtægt. Jeg vil derfor bede den høitærede Minister om, at han ikke underhaanden afhænder hverken Slottet eller Parken til Odense Kommune, men at han lader det hele Land faae alle de Fordele deraf, som kunne faas. Odense Kommune giver naturligvis ikke mere derfor, end hvad den kan være tjent med, men paa den anden Side kan den dog maasse give Mere end adskillige Andre, og ialfald forekommer det mig at det vilde være heldigst for Statskassen, om den kom til at staa overfor Konkurrenter. Jeg haaber altsaa, at den høitærede Minister ikke vil give Slip paa et saadant Aktiv, som virkelig kan have en ikke ringe Værdi, naar det kommer til at ligge under Auktionshammeren.

H. M. Petersen: Det kan gjerne være, at det kan være rigtigt at realisere nogle af vore kongelige Bygninger, navnlig af vore Slotte, hvoraf vi jo have et ikke ringe Antal, men det skulde dog undre mig, om man skulde gjøre Begyndelsen med Odense Slot, thi hvorfor skal netop dette staa først for Tur. Det kunde dog være, at Sjælland bedre kunde affe et eller flere Slotte til at begynde med, før end man gaar over til Fyn. At Odense Kommune — jeg veed ikke, om det er til Skole eller til andet lignende Brug — har Rig paa Slottet og gjerne vil have fat paa det, kan jo ikke forandre vor Stilling, thi vi repræsenterer jo ikke alene Odense Kommune, men tilige hele Landet. Efter min Opfattelse og Erfaring hører der ikke saa liden Forsigtighed til for vedkommende Minister, naar der er Tale om at handle med Eiendomme, og naar han staar overfor en stor Kommune, thi saa-